

sionen — og det haaber jeg, at Udvalgets Flertal vil give mig Ret i — bliver sammensat saaledes, at Rigsdagen: Folketinget og Landstinget, besætter det overvejende Antal af Pladserne, for det er os, der staa som Repræsentanter for Hjemmene, medens de, der kommer fra de forskellige Institutioner, staa som Repræsentanter for disse. Et æret Medlem, jeg tror, det var det 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), har udtalt Ønske om, at Købstadforeningen og Sogneraadforeningerne maatte blive repræsenteret, og dertil slutter jeg mig, men der er ogsaa en anden Forening, jeg ønsker repræsenteret, det er Amtsraadsforeningen. Ministeren ler ad det. (*Undervisningsministeren*. [Keiser-Nielsen]: Hvor skal der blive Plads?). Der er saa mange, Ministeren kan skyde ud. (*Undervisningsministeren*: Nej, det er der ikke). Jo, saamænd er der saa, det er der ikke noget i Vejen for. Jeg skal vise Ministeren det. Naar Forhandlingerne er endte, kan vi tale derom. Jeg gør opmærksom paa, at Amtsraadene danner Flertallet i Skoleraadene, det er dem, der nu giver Skoleraadene deres Karakter, og derfor finder jeg det naturligt, at ogsaa de bliver repræsenteret.

K. M. Klausen: Jeg vil haabe og ønske, at Resultatet af Kommissionens Forhandlinger maa blive, at det bliver fastslaaet saa stærkt som muligt, at Folkeskolen er Nummer eet i denne Sag, og at Folkeskolen ikke skal være en Forberedelsesanstalt for andre Skoler, men at den har sit eget Maal, arbejder efter sin egen Undervisningsplan, og at denne Undervisningsplan søges gennemført for alle dens Elever og ikke skal være en Undervisningsplan, som gaar ud paa at gøre nogle Elever mere eller mindre skikkede til at gaa over i højere Skoler, men en, som gaar ud paa at uddanne dem saaledes, at de har gode Betingelser for at gaa ud i det praktiske Liv. Selvfølgelig er der ikke noget i Vejen for, at denne Undervisningsplan kan indrettes saaledes, at Børnene ogsaa paa Grundlag af den kan fortsætte og gaa ind til en videregaaende Undervisning af den ene eller anden Art. Det er ikke specielt et Standpunkt for det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) at kræve dette; jeg vil haabe, at det er et Standpunkt, som vi alle er enige om, at vi skal kræve, at Kommissionens Arbejde først og fremmest gaar ud paa at gøre Folkeskolen til Nummer eet i denne Sag. Jeg ønsker, som sagt, ikke, at den skal forberede til den anden, højere Skole eller sætte sig det som Maal. Jeg har set, hvor-

ledes den nuværende Mellemskole sine Steder har medført, at Folkeskolen forbedrer sine Elever til i 11-Aars Alderen at bestaa en Prøve i en Mellemskole. Jeg anser det for i høj Grad forkasteligt. Det vil i hvert Fald kun kunne blive et ganske ringe Tal af Folkeskolens Elever, som ønsker at gaa ind i og kan gaa ind i Mellemskolen, og hvis Folkeskolen saa indretter sin Undervisning paa, at nogle faa Procent af dens Elever skulde kunne bestaa denne Eksamen, gøres der en stor Uret mod hele den store Mængde Elever, som slet ikke tænker paa at bestaa denne Prøve og heller ikke har Evner til eller Betingelser for at gaa over i Mellemskolen. Jeg har set sørgelige Eksempler paa det i den københavnske Kommuneskole, hvor der er Lærere, der arbejder paa og sætter en Ære i, at de fra deres Klasse kan sende 1, 2, 3 eller 4 og 5 Elever ind i Mellemskolen. Det opnaas ved, at man forsømmer alle de øvrige Elever i Klassen. Jeg anser det for en stor Fejl og mener, at det bør slaas fast saa stærkt som muligt, at Folkeskolen arbejder med sit eget Maal og sin egen Undervisningsplan og ikke skal være en Forberedelsesanstalt for en anden, højere Skole.

Det ærede Medlem fra Assens var misfornøjet med mig; det har han nu været saa tidt, og det maa jeg tage mig let. Han sagde, at jeg havde optraadt som Straffedommer overfor ham. Nej, det har jeg ikke, jeg ønsker ikke at diktere det ærede Medlem nogen Straf, men jeg har tilladt mig at sige ham en Sandhed, og det holder det ærede Medlem maaske ikke saa meget af: Denne Sag blev behandlet for 1½ Aar siden; da blev den ført frem i Tinget med Tilslutning fra Finansudvalget og den højtærede Minister, altsaa med saa god en anbefaling, som en Sag kan have. Der skal uhyre meget til at vælte en Sag, som Finansudvalget og Ministeren er enige om, men der er naturligvis Kræfter, der er endnu stærkere, og saadanne Kræfter var det ærede Medlem fra Assens i Besiddelse af, idet det lykkedes ham ved sin Modstand at forhindre, at Kommissionen blev nedsat for 1½ Aar siden, og jeg kan ikke komme bort fra, at disse 1½ Aar er spildte. Det forekommer mig, at det ærede Medlem herved har paataget sig et stort Ansvar overfor den Ungdom, som saaledes er gaaet tabt af den bedre Undervisning, de vilde have kunnet opnaa, hvis en ny Skolelov var blevet gennemført saa meget tidligere. Jeg henviste til, at der, naar vi regner med et rundt Tal, hvert Aar gaar 60 000 Børn ud af vore Skoler ved Konfirmationsal-